

[Handelsministeren.]

henimod 6 Mill. Kr., af hvilke ca. 300 000 Kr. udgør Bankens Driftsunderskud, saaledes at Underskuddet altsaa nu opgøres til ca. 136 Mill. Kr.

Dertil kommer imidlertid, hvad jeg først erfarede i Gaar, og hvad der forekommer mig at være et Moment, som man navnlig i den foreliggende Situation ikke vel kan se bort fra, at Bankens Revisorer ikke er enige med Bankraadet i det nævnte Regnskabsresultat. I en til Bankraadet afgiven Revisionsberetning hævder Revisorerne, at Bankens Afskrivninger og Hensættelser er utilstrækkelige, idet Revisorerne mener, at yderligere Afskrivninger og Hensættelser til et Beløb af ca. 8½ Mill. Kr. ud over de ifølge den af Banken udsendte Regnskabsmeddelelse beregnede henimod 6 Mill. Kr. vil være nødvendige. Efter Revisorerens Opfattelse er Underskuddet altsaa forøget til ca. 144 Mill. Kr. imod ca. 130 Mill. Kr. i Fjor. Men for at undgaa Misforstaaelse vil jeg gerne citere følgende af Revisorerens Indledning til Beretningen, hvor de udtaler — det er den 11. Februar 1928 — følgende:

„Vi anser den foreliggende Opgørelse for at være bankmæssig forsvarlig, selv om vort Skøn over Værdiansættelsen af nogle af Aktiverne af de i det følgende anførte Grunde ikke falder sammen med Bankraadets Vurdering. I al Almindelighed skal vi bemærke, at det er vort bestemte Indtryk, at Bankens Stilling i det forløbne Aar ikke er forringet, men snarere forbedret.“

Saaledes udtaler Bankens Revisorer sig, og hermed antager jeg, at de tager Sigte paa det Forhold, som ogsaa er fremhævet i den foreliggende Udvalgsberetning i Afsnit V.: at det Saneringsarbejde, der kræves for at skabe en fuldt ud sund Bankvirksomhed, i det sidste Aarstid er skredet godt frem. I denne Forbindelse skal jeg tilføje, at jeg paa et Møde med Bankledelsen i Slutningen af Januar har gjort denne opmærksom paa, at det ikke vilde være rigtigt at udsende noget Regnskabsresultat til Offentligheden, før Revisionen var tilendebragt, og før man var klar over, om Revisionen var enig med Bankraadet.

I forskellige Blade er det blevet anført, at Regeringen skulde have udspreddet den Meddelelse, at Bankens Driftsunderskud for 1927 udgjorde ca. 2 Mill. Kr. Dette er selvfølgelig ganske urigtigt. Fra Regeringens Side er intet blevet udspreddet i saa Henseende, men i øvrigt er de nævnte 2 Mill. Kr. ikke Udtryk for noget rent

Fantasital, idet de stemmer med det kalkulatorisk opgjorte Driftsunderskud, som Banken selv har meddelt det nedsatte Tomandsudvalg, i hvis Beretning Beløbet derfor ogsaa nævnes, og endnu saa sent som i Slutningen af Januar Maaned an slog Bankraadsformanden ved et Møde mellem Bankens samlede Ledelse og mig Driftsunderskuddet til omtrentlig dette Beløb. Først gennem Bankens Regnskabsmeddelelse forleden Dag erfarede det, at Driftsunderskuddet nu kun opgøres til ca. 300 000 Kr. Differencen mellem dette Beløb og de tidligere anslaaede 2 Mill. Kr. hidrører, efter hvad der er meddelt mig, fra, at Bankens Renteunderskud er blevet 1⅓ Mill. Kr. mindre end anslaaet, samtidig med at Bankens Indtægter har været ca. 400 000 Kr. større end tidligere forudsat.

Til Belysning af den stedfundne Udvikling skal jeg yderligere nævne, at Bankens Driftsoverskud, Nettooverskud, ifølge de offentliggjorte Regnskaber for 1922 androg 10,6 Mill. Kr., for 1923 16,3 Mill. Kr., for 1924 8 Mill. Kr., for 1925 5,9 Mill. Kr., for 1926 3,6 Mill. Kr. samt for 1927 ÷ 0,3 Mill. Kr. Driftsresultaterne viser saaledes en stærkt faldende Linie, men herved maa dog tages i Betragtning, at dette for en Del kan skyldes, at Opgørelsen nu finder Sted efter noget andre Principper end tidligere, hvor i visse Tilfælde Renten af dubiøse Fordringer er blevet taget til Indtægt paa Driftsregnskabet, hvad der ogsaa har været Tilfældet med forskellige ekstraordinære Avancer og Kursopskrivninger paa Bankens betydelige Poster af Fonds. Afskrivninger paa disse har ikke passeret Driftsregnskabet. At Driftsresultaterne skulde kunne vise sig tilfredsstillende, er selvfølgelig i høj Grad vanskeliggjort som Følge af, at Banken i de senere Aar har maattet arbejde med et stort Statusunderskud og uden nogen Egenkapital.

Den stadige Stigning af Bankens Underskud trods gentagne betydelige Afskrivninger, hvor man hver Gang har nærret sikker Tro paa, at Bunden var naaet, maa nødvendigvis vække Ængstelse og bestyrke den Opfattelse, Regeringen har: at det er baade unaturligt og uheldigt, at Staten driver en Forretningsbank, som Landmandsbanken jo er.

Ikke alene de voksende Tab har maattet bestyrke Regeringen i den Opfattelse, at Staten ikke bør drive en saadan Bank, men i samme Retning taler ogsaa de stadige og stedse stærkere Klager fra Erhvervslivet over, at der med Støtte af Statsban-